

Gerecht van de Europese Unie

Zaak **T-569/20** (STICHTING COMITÉ N65 ONDERGRONDS HELVOIRT t.
EUROPESE COMMISSIE)

O.Ref.: 10612/1-17161/TM/MR

VERZOEK PLAATSING PROCESSTUKKEN OP WEBSITE

Voor:

De **STICHTING COMITÉ N65 ONDERGRONDS HELVOIRT**, met
maatschappelijke zetel te 5268 EE Helvoirt (Nederland), Achterstraat 84
verzoekende partij

voor wie optreedt LDR ADVOCATEN, met name mr. Tom MALFAIT
(tom.malfait@ldr.be), mr. Vanessa MCCLELLAND (vanessa.mcclelland@ldr.be) en mr.
Maud ROOSEN (maud.roosen@ldr.be), advocaten, met kantoor te 9000 Gent,
Kasteellaan 141, waar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Tegen:

De **EUROPESE COMMISSIE**

verwerende partij

vertegenwoordigd door Luke HAASBEEK, Giacomo GATTINARA en Magnus NOLL-
EHLERS, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, met kantoor te 1049
Brussel, BERL 1/169, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Op 11 Februari 2021 namen de raadslieden van de verzoekende partij in het kader van voorliggend verzoekschrift tot nietigverklaring op grond van artikel 263 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie en artikel 12 van de Aarhus-verordening van de *beslissing van 6 juli 2020 van de EUROPESE COMMISSIE houdende het verzoek van 12 maart 2020 tot interne herziening van het besluit tot afsluiting van het dossier CHAP (2019) 2512* (stuk 1), kennis van een verzoek van de Europese Commissie om op grond van artikel 38, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering, om een verweerschrift van de Commissie van de website van de verzoekende partij te halen.

I. ARGUMENTEN TOT VERBOD PLAATSING PROCESSTUKKEN

1.1 Naar de mening van de Europese Commissie, hierna Commissie te noemen, is de publicatie van het Verweerschrift van de Commissie strijdig met artikel 38, lid 2, van het Reglement van de Procesvoering van het Gerecht, dat bepaalt: *“Een derde, ongeacht of het een private of openbare persoon betreft, heeft geen toegang tot het procesdossier dan met uitdrukkelijke toestemming van de president van het Gerecht, de partijen gehoord. Deze toestemming wordt slechts op schriftelijk verzoek geheel of ten dele verleend; dit verzoek gaat vergezeld van een omstandige motivering van het gewettigd belang van de verzoeker bij toegang tot bedoeld dossier”*. En daaruit concludeert de Commissie dat de publicatie onrechtmatig is, en dat deze onrechtmatige publicatie het respect van de rechten van de verdediging van de Commissie in gevaar brengt, alsmede het verloop van de debatten voor het Gerecht verstoort.

1.2 De griffie verwijst ook naar artikel 38, lid 2, van het Reglement van de Procesvoering en brengt tevens naar voren dat uit het voorgaande volgt, dat een partij die toegang heeft tot de processtukken van de andere partijen, dit recht alleen mag gebruiken om zijn eigen zaak te verdedigen, en niet voor andere doeleinden, zoals het uitlokken van kritiek bij het publiek op de argumenten van andere procespartijen (zie in die zin arrest van 17 juni 1998, Svenska Journalistförbundet/Raad, T-174/95, EU:T:1998:127, punten 136 en 137).

II FEIT EN EN ANTECEDENTEN

II.1 Voor de goede orde zij opgemerkt dat het betreffende verweerstuk inmiddels is verwijderd van de site www.n65.nl met name de pagina <http://www.n65.nl/Civiel/Civiele-Procedure.htm>.

II.2 Opgemerkt zij evenwel dat voornoemde pagina een overzicht geeft van alle processtukken in dit omvangrijke dossier sinds 21 augustus 2015. En dat dit dossier uitsluitend gevormd moest worden wegens een groot aantal voorafgaande administratieve procedures vanuit Eindhoven¹, Helmond² en Helvoirt/Vught³. Al die dossiers bevatten alle processtukken. En nimmer is daar enig protest tegen gerezen van enigerlei overheidsinstantie.

1 <http://www.n65.nl/Eindhoven/Procedure-Overschrijding-Luchtverontreinigingsnormen-Kennedylaan.htm>

2 <http://www.n65.nl/RvS-Helmond/Procedure-Overschrijding-Luchtverontreinigingsnormen-N270-Traversal.htm>

3 <http://www.n65.nl/RvS-Haaren/Procedure-Overschrijding-Luchtverontreinigingsnormen-N65.htm>

En die pagina <http://www.n65.nl/Civiel/Civiele-Procedure.htm> met dit omvangrijke dossier moest uitsluitend gevormd worden omdat de Raad van State in Nederland weigerde in al die eerdere dossiers een besluit te nemen om een eind te maken aan continue schending door Nederland van de LuchtKwaliteitsRichtlijn (LKR), Bijlage III onder C door de luchtkwaliteit veel verder van de wegrand te toetsen dan de toegestane 10 meter. Waardoor nergens normoverschrijdingen zichtbaar zijn, niet de voorgeschreven passende actie wordt ondernomen met als gevolg dat in Nederland vele duizenden omwonenden van drukke wegen door bebouwde kommen voortijdig overlijden. En de Raad van State in Nederland weigerde de prejudiciële vragen te stellen waartoe art. 367 VWEU verplicht. En de politiek hecht nu eenmaal meer belang aan de enkele zichtbare slachtoffers van verkeersongevallen dan aan de veel grotere aantallen onzichtbare slachtoffers van verkeersgerelateerde luchtverontreiniging. En als rechtspraak en politiek falen zoals hier, resteren alleen waakzame burgers als correctie factor. Die de mond snoeren door een publicatieverbod is een serieuze aantasting van de principiële democratische beginselen van de Europese rechtsorde.

II.3 Opgemerkt zij voorts dat verzoekster afhankelijk is van het publiek om haar activiteiten te ondersteunen, in persona, via verkiezingen van publieke organen maar ook financieel. Publicatie van processtukken is ook onmisbaar om politieke organen te bewegen hun focus te verleggen van zichtbare verkeersslachtoffers naar onzichtbare verkeersslachtoffers door verkeersgerelateerde luchtverontreiniging. En duidelijk te malen aan de volksvertegenwoordigers in Gemeenteraden, Provinciale Staten, het nationale en EU-parlement dat het Nederlandse ministerie van I&W en het DG Environment onaanvaardbare interpretaties huldigen van de LKR. Volksvertegenwoordigers hebben recht op volledige voorlichting over onaanvaardbare wetsinterpretaties. Daardoor tast ieder verbod van publicatie de vrijheid van meningsuiting onmiddellijk, direct en ernstig aan.

II.4 Tot slot zij opgemerkt dat het geenszins de intentie van verzoekster is om oneigenlijk gebruik te maken van de processtukken. Het doel is waarheidsvinding in een publiek debat.

III TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

III.1 Genoemd zijn artikel 38, lid 2, van het Reglement Procesvoering naast twee arresten - 17 juni 1998, Svenska Journalistförbundet/Raad, T-174/95, EU:T:1998:127, punten 136 en 137) en - 27 februari 2015, Breyer/Commissie, T-188/12, EU:T:2015:124, punt 126).

IV. JURIDISCHE ANALYSE

IV.1 Allereerst zij opgemerkt dat art. 38 onvolledig is geciteerd door alleen de 2e paragraaf te citeren over toegang voor derden tot het procesdossier, daardoor uit het verband is gerukt met als gevolg onterechte conclusies. Art. 38.1 over de toegang tot het procesdossier luidt namelijk: “1. Onverminderd het bepaalde in artikel 68, lid 4, de artikelen 103 tot en met 105 en artikel 144, lid 7, heeft elke partij in het geding toegang tot het procesdossier en kan zij tegen het griffierecht bedoeld in artikel 37 afschriften van de processtukken en expedities van de beschikkingen en arresten verkrijgen.” Feit is dat verzoekster partij is in het geding en nimmer heeft verzocht om toegang tot het procesdossier. Als partij in het geding is het immers het

goede gebruik van de griffie om alle processtukken aan alle procespartijen onverwijld en vanzelfsprekend te doen toekomen. Alleen al daardoor maakt het toegang vragen door verzoekster tot het procesdossier tot een activiteit zonder zin of doel. Uit het voorgaande volgt dat het citeren van art. 38.2 van het Reglement Procesvoering als argument voor een publicatieverbod geen doel treft bij een procespartij die nimmer toegang tot het procesdossier heeft gevraagd. Derhalve moet dit argument als irrelevant ter zijde worden gelegd.

IV.2 De beide geciteerde arresten van 17 juni 1998, Svenska Journalistförbundet/Raad, T-174/95, EU:T:1998:127, punten 136 en 137) en van 27 februari 2015, Breyer/Commissie, T-188/12, EU:T:2015:124, punt 126 snijden ook geen hout wat betreft de toepasbaarheid van art. 38.2 van het Reglement Procesvoering in deze casus. In beide gevallen was sprake van derden, geen procespartijen die gegevens uit een procesdossier opvroegen waarover zijzelf niet beschikten. Ter zijde zij opgemerkt dat in beide gevallen toegang werd verleend tot alle gevraagde documenten.

IV.3 Relevant in deze casus is alleen het slot van het arrest van 17 juni 1998, Svenska Journalistförbundet/Raad in de rechtsoverwegingen 136 tot en met 139. Daar concludeert de 4e Kamer van uw Gerecht onder ro 136 dat de bepalingen in art. 38.2 van het Reglement Procesvoering *“een algemeen beginsel van een goede rechtsbedeling belichamen, op grond waarvan partijen het recht hebben om zonder beïnvloeding van buiten, met name van de zijde van het publiek, hun belangen te verdedigen.”* Deze rechtsoverweging bevestigt al dat art. 38.2 van het Reglement Procesvoering niet rechtstreeks van toepassing is maar wel dit *“algemeen beginsel van een goede rechtsbedeling”*.

IV.4 Om vervolgens onder ro 137 te concluderen dat *“hieruit volgt, dat een partij die toegang heeft tot de processtukken van de andere partijen, dit recht alleen mag gebruiken om zijn eigen zaak te verdedigen, en niet voor andere doeleinden, zoals het uitlokken van kritiek bij het publiek op de argumenten van andere procespartijen.”* Uit de gestelde feiten volgt dat verzoekster sinds vele jaren de processtukken alleen gebruikte om zijn eigen zaak te verdedigen. En daarbij uiteraard zakelijk uiteenzette waarin de argumenten van de tegenpartij faalden. Van het uitlokken van kritiek van het publiek op die argumenten is in al die jaren niet gebleken.

IV.5 Inzake de feiten bij Svenska Journalistförbundet/Raad luidde de conclusie onder ro 138 *“In casu waren verzoekers gedragingen — het op Internet aanbieden van een gewijzigde versie van het verweerschrift met een oproep aan het publiek commentaar te zenden aan de gemachtigden van de Raad, van wie de telefoon- en faxnummers waren vermeld — duidelijk bedoeld om de Raad onder druk te zetten en het publiek uit te lokken om medewerkers van de Raad in de uitoefening van hun functie te bekritisieren.”* Gezien deze feiten luidde de slotconclusie in ro 139 *“Deze gedragingen leveren misbruik van procedure op. Hiermee zal rekening worden gehouden bij de verdeling van de kosten (zie punt 140 hieronder), aangezien als gevolg van dit incident, waardoor de behandeling van de zaak moest worden geschorst, alle procespartijen specifieke aanvullende opmerkingen hebben moeten maken.”*

IV.6 Uit voornoemde rechtsoverwegingen volgt dat het publiceren op een website van processtukken op zich geen misbruik van procedure oplevert. Misbruik van procedure ontstaat pas volgens de 4e Kamer van uw Gerecht door *“een oproep aan het publiek commentaar te zenden aan de gemachtigden van de Raad, van wie de telefoon- en faxnummers waren vermeld — duidelijk bedoeld om de Raad onder druk te zetten en het publiek uit te lokken om medewerkers van de Raad in de uitoefening van hun functie te bekritisieren.”* Dit is echter niet

het geval in deze situatie en ook niet de bedoeling van verzoekster. Derhalve moet dit argument van de Commissie ook als irrelevant ter zijde worden gelegd. Om in strijd met de feitelijke situatie en bedoeling van verzoekster bij voorbaat uit te gaan van andere feiten en andere bedoelingen, levert juist misbruik van procedure door de Commissie op.

IV.7 Voorts zij opgemerkt dat dit “*algemeen beginsel van een goede rechtsbedeling*” delicaat balanceren vereist tussen mogelijk misbruik van procedure aan beide zijden. Temeer daar het hier gaat om milieukwesties. Bij beoordelingen van dit “*algemeen beginsel van een goede rechtsbedeling*” zijn daarom ook relevant schendingen van diverse fundamentele grondrechten uit het EU statuut en het Aarhus verdrag over toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden. In herinnering zij gebracht dat deze zaak al bijna 10 jaar speelt en Nederland en Commissie naar onze mening evident in strijd handelen met de LKR, Bijlage III onder C, toetsen binnen 10 meter van de wegrand. Omdat Nederland welbewust veel verder van de wegrand toetst zijn nergens normoverschrijdingen zichtbaar, wordt de voorgeschreven passende actie niet ondernomen met als gevolg dat in Nederland vele duizenden omwonenden van drukke wegen door bebouwde kommen onnodig voortijdig overlijden. Terwijl uit de wetsgeschiedenis bekend is dat juist Nederland zich ernstig verzette tegen deze 10 meter kwestie. En nu blijkt dat de Commissie zich politiek aan de Nederlandse zijde opstelt. Zelfs toegang tot het Hof van Justitie en tracht te blokkeren door zich er op te beroepen dat iedere interpretatievraag een inbreuk procedure betekent die uitsluitend het prerogatief zijn van de Commissie. Gezien dit milieubelang wijzen wij u op de volgende twee aspecten:

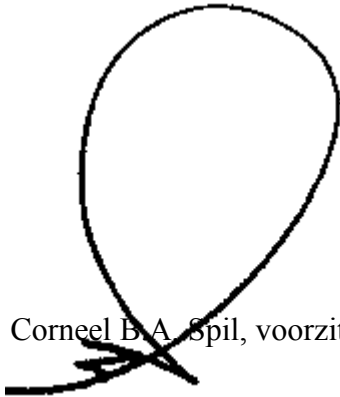
– Het Aarhus verdrag verbiedt in art. 3.8 iedere vorm van hinder tegen verzoekster. Art. 4 verplicht de Commissie tot het beschikbaar stellen van alle milieu informatie. Art. 7 verplicht de Commissie passende praktische en/of andere voorzieningen voor inspraak voor het publiek gedurende de voorbereiding van plannen en programma's binnen een transparant en eerlijk kader. Art. 9 over toegang tot het recht verplicht de Commissie tot adequate en effectieve hulp om toegang tot het recht te krijgen. En de onderhavige opinies van de Commissie tot uitdrukking gebracht in processtukken zijn milieu informatie bij uitstek. Want de opinie van de Commissie dat iedere interpretatievraag bij milieukwesties een inbreuk procedure betekent die aan het uitsluitend prerogatief van de Commissie zijn voorbehouden, maakt art. 12 van het Aarhus verdrag over een rechtsgang bij het Hof van Justitie tot een betekenisloze frase. Het degradeert zelfs de Aarhus verordening inzake toegang tot het recht tot een lege huls. En blokkades opwerpen tegen publicatie van processtukken met deze opinies van de Commissie op verzoeksters website betekent de in art. 3.8 verboden hinder. Blokkeert ook de in art. 4 beoogde toegang tot uiterst relevante milieu informatie. Blokkeert die ook voor volksvertegenwoordigers in Gemeenteraden, Provinciale Staten, het nationale en EU-parlement en ondermijnt daarmee de democratische beginselen van de Europese rechtsorde. Blokkeert verder de in art. 7 beoogde passende praktische en/of andere voorzieningen voor inspraak. En kan tot slot zeker niet beschouwd worden als de adequate en effectieve hulp van art.7 om toegang tot het recht te krijgen.

– Daarnaast garandeert het EU statuut in art. 2 recht op leven, ook voor de vele duizenden omwonenden van drukke wegen door bebouwde kommen die onnodig voortijdig overlijden door een onjuiste interpretatie van de LKR. Om over art. 47 effectieve rechtsbescherming door een onpartijdig gerecht maar niet te spreken nu deze zaak al bijna 10 jaar speelt en de Commissie deze kwestie nu verder blokkeert en als hoogste rechter optreedt door de vraag over de juiste interpretatie van de LKR niet aan uw Gerecht te willen voorleggen. Uit het voorgaande volgt dat de Commissie haar verplichtingen uit het Aarhus verdrag niet

nakomt en met haar optreden ook diverse grondrechten schendt. En daarmee zelf misbruik van procedure pleegt.

V CONCLUSIE

V.1. Verzoekende partij stelt vast dat het verzoek van de Europese Commissie misbruik van procedure oplevert en strijdig is met de goede procesorde. Derhalve verzoeken we bij deze toestemming van de kamerpresident dat alle processtukken in dit dossier op de website van verzoekster mogen worden geplaatst. En uiteraard zonder “*oproep aan het publiek commentaar te zenden aan de gemachtigden van de Commissie, van wie de telefoon- en faxnummers waren vermeld — duidelijk bedoeld om de Commissie onder druk te zetten en het publiek uit te lokken om medewerkers van de Commissie in de uitoefening van hun functie te bekritisieren.*”

Corneel B.A. Spil, voorzitter Comité N65

Voor de verzoekende partij,
haar raadsliden,

7 maart 2021

Tom MALFAIT
tom.malfait@ldr.be

Vanessa MCCLELLAND
vanessa.mcclelland@ldr.be

Maud ROOSEN
maud.roosen@ldr.be